

Elhunyt Reményi Károly energetikus, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja

27.5.2026 - | Magyar Tudományos Akadémia

Életének 92. évében, 2026. május 22-én elhunyt Reményi Károly Széchenyi-díjas magyar gépész- és villamosmérnök, energetikus, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja.

Reményi Károly Pestszenterzsébeten született 1934-ben. 1952-ben a Fáy András Gimnáziumban érettségizett, majd felvették a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karára, ahol 1957-ben szerzett gépészmérnöki diplomát. Emellett 1962-ben villamosmérnöki diplomát is szerzett. Gépészmérnöki diplomájának megszerzése után a Csepeli Erőműnél kapott mérnöki állást. Egy évvel később átment az Erőmű Tröszthez (ma: Magyar Villamos Művek Zrt.), ahol műszaki munkatársi beosztásban dolgozott. Itt 12 évet töltött. 1970-ben tért át a komolyabb tudományos tevékenységre, amikor a Villamosenergia-ipari Kutatóintézet (VEIKI) tudományos igazgatóhelyettesévé nevezték ki. Tudományos munkásságának jelentős része a kutatóintézethez kapcsolódik. Hivatali ideje 22 évet ölelt fel. 1992-ben kutatóprofesszori megbízást kapott. Emellett 1990-ben egyetemi tanári kinevezést kapott a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karának Energetika Tanszékére (ma: Energetikai Gépek és Rendszerek Tanszék). Jelentős szerepe volt a BME Gépészmérnöki Kar és Villamosmérnöki Kar által közösen gondozott *energetikai mérnök szak* megalapításában. Ennek elismeréseként az első két kiadott diplomát a védés elnökeként írta alá. A BME Pattantyús-Ábrahám Géza Gépészeti Tudományok Doktori Iskola alapító tagja, amelynek elnevezése az ő javaslata alapján történt.

1967-ben védte meg a műszaki tudományok kandidátusi, 1974-ben akadémiai doktori értekezését. Az MTA Energetikai, illetve az Áramlás- és Hőtechnikai Bizottságának lett tagja. 1987-ben választották meg a Magyar Tudományos Akadémia levelező, 1998-ban pedig rendes tagjává.

Fő kutatási területei az energetika és a tüzeléstechnika, ezen belül a gyenge minőségű szeneké és szénhidrogéneké voltak. Emellett a szénkeverékek aprítási és égési törvényszerűségeivel, valamint a szénhidrogének és a szénportűz stabilitásával is foglalkozott. A 2000-es évek második felétől a globális felmelegedés energetikai problémáit kutatta.

Legjelentősebb szabadalma a munkatársaival kidolgozott, úgynevezett „hibrid-fluidizációs tüzelési rendszer”, amelynek jelentősége, hogy az eljárás megoldást ad a tüzelés stabilitásával, károsanyag-kibocsátásával, valamint a különböző tüzelőanyagok minőségváltozásával kapcsolatos problémákra, illetve lényegesen mérsékli a problémákat. A rendszer az energiatermelés jelentős szektorában hozzájárult a kutatás-fejlesztés hatékonyságának növeléséhez.

Jelentős szerepe volt az újonnan épített erőművek (Ajakai Hőerőmű, Oroszlányi Erőmű, Dunamenti Erőmű és Bánhida stb.) üzembe helyezése kapcsán felmerült problémák megoldásában, illetve fontos eredményeket ért el az energetikai hőcserélők fejlesztésében és az erőművi víztisztítás területén.

https://mta.hu/mta_hirei/elhunyt-remenyi-karoly-energetikus-a-magyar-tudomanyos-akademia-rendes-tagja-115433